

[Holger Larsen.]

store, som han gerne vil give det Udseende af; det er saa nemt at rulle med de store Tal her, men lad os komme ud i Kommunerne og tage de konkrete Eksempler, saa vil det snart vise sig, at der i Virkeligheden ingen Penge er. Jeg skal med nogle Eksempler oplyse den højtærede Indenrigsminister i saa Henseende. Forinden vil jeg dog gerne først høre de virkelig sagkyndige i denne Sag, og de virkelig sagkyndige er naturligvis de gamle, det er dem, der har Skoen paa, og de ved bedst, hvor den trykker. Der er jo himmelvid Forskel, himmelvid Vej fra Herren paa det høje Slot og til den gamle ude i Hytten. Der er saa lang Vej, at Herren paa det høje Slot slet ikke kender noget til den Sag, der her er Tale om. Men de gamle, de kender noget til den, og de gamle har jo her i Tinget indbragt en Resolution, som jeg ganske kort med den højtærede Formands Tilladelse skal citere nogle Linier af. I denne Resolution hedder det:

„Centralorganisationen for Aldersrentenydere i Danmark holdt Aarsmøde i Aarhus den 16. Oktober og behandlede den nye Aldersrentelov og den Nedsækning, der har fundet Sted i Ydelserne til de gamle. Alle var enige om, at der i sin Helhed var sket en stor Uret mod Aldersrentenyderne ved denne Forringelse af de økonomiske Forhold for alle.“

Og senere hedder det:

„Det er umuligt for os gamle at finde os, uden Protest, i denne Forringelse, fordi vi ikke kan leve af det, der nu ydes os, vi protesterer derfor imod Loven i sin Helhed og opfordrer Regering og Rigsdag til at tage den under fornyet Revision.“

Ja, det er en sagkyndig Udtalelse, ikke fra en enkelt, men fra mange Aldersrentenydere — der oplyses, at der deltog 400 Aldersrentenydere i dette Møde, og at Resolutionen blev vedtaget enstemmigt. Jeg skulde tro, disse Ord staar ganske anderledes til Troende end den højtærede Indenrigsministers Ord om, at der ikke er Nød til Stede. Men der er ogsaa andre Ting, der gør sig gældende. Lad mig minde om, at paa hvert eneste af de Møder, som Sogneraadforeningerne har afholdt i Løbet af Sommeren, hvor man med en eller anden sagkyndig, en Fuldmægtig fra et eller andet Kontor, et Amtskontor eller et ministerielt Kontor, har gennemgaaet Aldersrenteloven, har dette Spørgsmaal rejst sig: Hvad skal vi gøre for de gamle, naar de Penge, der er stillet til vor Raa-

dighed, slipper op? Altsaa, man er ganske klar over fra kommunal Side, at de 12½ pCt., som var givet til Landkommunerne, ikke kunde slaa til, og derfor rejste man dette Spørgsmaal, som den højtærede Minister var inde paa under Finanslovbehandlingen, og som han kom med en Fortolkning af, en Fortolkning, som ingen Steder hører hjemme; den skal jeg senere komme tilbage til. Men jeg spørger ogsaa den højtærede Indenrigsminister: Er han ukendt med, at forskellige Landkommuner har ønsket at komme til at udbetale Aldersrente efter Købstadtakster? Jeg nævner en Kommune som Nørre Tranders, der ønskede at udbetale Aldersrente efter Købstadtakster og spurgte om Tilladelse dertil i Ministeriet, men naturligvis fik et Nej paa Spørgsmaalet, fordi det var ganske ulovligt.

Jeg kender forskellige andre Maader, hvorpaa man rundt omkring i Kommunerne har søgt at komme udenom Lovens Karrighed. Jeg skal saaledes nævne en Kommune, som har faaet en genial Idé, synes jeg, de har overvejet, hvorledes de nu skulde føre Aldersrenteloven ud i Livet, saaledes at man ikke gik de gamle alt for nær, og saa ræsonnerede man som saa: Vi har jo et godt Alderdomshjem, og paa dette er der Plads til 20, som naturligvis har det godt, men derudover findes der en hel Mængde andre Mennesker, som vi kun kan hjælpe paa rationel Vis ved at anbringe dem paa et Alderdomshjem. Man vedtog da at udvide Alderdomshjemmet, saaledes at det kunde optage 45, og Bekostningen hertil er anslaaet til 106 000 Kr. — jeg antager, at man i Øjeblikket er ved at se paa Tegningerne til den nye Bygning. Det nye i Ideen er imidlertid dette, at man derefter vedtog at indlægge alle dem, som vilde indlægges i den Bygning, som endnu ikke er opført. Man sendte Bud til de gamle og spurgte, om de ikke vilde indlægges paa dette Hjem, og hvis de vilde det, kunde de faa en Understøttelse, som var meget større end den nuværende. Det Beløb, det her drejer sig om, er ikke taget ind under de 12½ pCt., og jeg gad se, hvad den højtærede Indenrigsminister vil gøre ved denne Kommune, for jeg kan ikke tænke mig andet end, at det er en lovlig Fremgangsmaade. Hvad skulde forhindre en Kommune i at sige; at den og den 2 Værelsers Lejlighed i Aagade Nr. 53 eller den og den 3 Værelsers Lejlighed i Vedelsgade 40 er Anneksert til Alderdomshjemmet, og at man som Følge deraf udbetaler dem, der bor der, betydeligt højere Beløb?